

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2295/2022
15.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула, Јелене Ивановић, Бранислава Босиљковића и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Никола Мрвошевић и Зорица Коларевић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Сектор за ванредне ситуације, Ватрогасна јединица Прибој, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 576/20 од 20.07.2020. године у ставу првом изреке, у седници већа одржаној 15.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 576/20 од 20.07.2020. године у ставу првом изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 576/20 од 20.07.2020. године у ставу првом изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прибоју П1 98/18 од 06.11.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да тужиоцу, за период од 12.12.2015. до 12.02.2018. године, на име прековременог рада исплати износ од 20.899,75 динара, на име ноћног рада исплати износ од 2.347,69 динара и на име рада на дан државних и верских празника који су нерадни дани исплати износ од 1.110,20 динара, у појединачним месечним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате, како је ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу да се обавезе тужена да тужиоцу, за период од 12.02.2015. до 12.02.2018. године, исплати на име сменског рада износ од 226.939,50 динара, у појединачним месечним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате, како је ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 54.248,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 576/20 од 20.07.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је одлучено о додацима на плату тужиоца на име прековременог рада и рада на дан државних и верских празника, који су нерадни дани. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у делу става

првог изреке којим је одлучено о додатку на плату тужиоца на име ноћног рада, као и у ставу трећем изреке, којим је одлучено о трошковима поступка и предмет у укинутим деловима враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила посебну ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) – у даљем тексту: ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). У 2. ставу истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 404. ЗПП закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је исплата тужиоцу неисплаћених зарада – по основу прековременог рада и рада на дан државних и верских празника који су нерадни дани. О захтеву тужиоца судови су одлучили у складу са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у предметима у којима је одлучивано о праву запослених у МУП РС на исплату увећане зараде по основу, прековременог рада и рада на државних и верских празника који су нерадни дани, па у конкретном случају не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Такође, поводом предмета спора не постављају се правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана која би требало размотрити.

Сагласно изложеном, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тач. 5) ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3).

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 12.02.2018. године, а побијени део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић